HEIN

.finalfinal 2026

Open Call - Waddenrituelen

door

Thijs Hupkens

Thijs Hupkens
Nicolaasweg 167
3581 VH Utrecht
thijshupkens@gmail.com
www.thijshupkens.nl
(+31) 6 419 08 200

1 EXT. Het Horntje, TESO Veerhaven Texel - Ochtend

De zonoverladen haven van verwelkomt badgasten en Texelaars. THALIA (31, schuchter, te warm gekleed) zeult een te zware koffer richting de parkeerplaats. Ze ziet HEIN (39, vriendelijke zelfverzekerdheid) leunend op zijn jaren ’70 BMW. Hij omhelst en kust haar. Thalia straalt.

HEIN
Welkom terug op Texel, Taaltje.

Nog voor Thalia kan reageren hoort ze een bekende stem.

IMME (O.S.)
Thalia, lieverd! Ik dacht al dat je de tussenboot zou nemen. Wat fijn dat je weer lang op het eiland bent.

IMME (68, potig, boers) stapt op hen af, geeft Thalia een ongemakkelijke knuffel en draait zich dan om naar Hein.

IMME
En dit is dus de mythische Hein! Mijn dochter heeft wel smaak.
(knipoog naar Thalia)
Van boven de ruugediek, hoorde ik. *Fan wie bàjje der ien?*

HEIN
Aangenaam! Eh… van Hans en Ada Schipper.

IMME
Oh ja die ken ik niet, maar ik kom ook zelden zo hoog haha.

THALIA
Mam, ik zou toch later even…

IMME
Ja schat, maar ik dacht ik neem je even mee naar huis voordat je jezelf weer afzondert.

THALIA
Ok, maar ik wil wel…

HEIN

Ze zei net dat ze echt heel moe is van de reis en dat ze even niks wil.

THALIA
Ja, precies!

Er volgt een ongemakkelijke stilte.

IMME
Nee ik snap 't… gelukkig had ik je kadootje maar meegenomen voor de zekerheid.

Ze overhandigt Thalia een ingepakte BOEK.

THALIA
Bedankt mam, echt lief.

Na een onwennige knuffel stapt Thalia bij Hein in de auto. Ze draait nog snel haar raam naar beneden. Imme, zwaaiend, steekt abstract tegen het blauw van de zee.

THALIA
Ik bel je nog wel deze week!

2 EXT - Hoeve 't Labbere End – Ochtend

Thalia en Hein rijden op het erf van een oude hoeve, gelegen in een leeg weiland met kolken. Een vervallen put vlakbij een tuunwal maakt het Texels plaatje compleet. Thalia stapt uit, kijkt met blijdschap naar de omgeving.

THALIA
Wow wat mooi en wat een rust! Zo fijn, Heinie.

HEIN
Ja, het is een bijzondere plek. Dit was een van de eerste boerderijen sinds de inpoldering van Eierland in 1835.

THALIA
Dit, allemaal helemaal van jou… niet slecht voor een visser.

HEIN
En nu een beetje van jou.

THALIA

Is dat zo? Zou je dan een
rondleiding kunnen geven van
mijn tijdelijke paleis?

Thalia houdt koninklijk haar hand uit die Hein aanneemt.

HEIN
Uiteraard, hare zaligheid.

3 INT – Hoeve ’t Labbere End – Ochtend

In een korte MONTAGE gaan ze door de boerderij wat een sterk nautisch thema heeft. Een bronzen ZEEMEERMINBEELDJE in de keuken kijkt Thalia verleidelijk aan.

THALIA
Je ex zeker?

Aan het einde van de tour gaat Hein naar de toilet. Thalia staat een beetje verloren in de gang. Ze zoekt iets in haar schoudertas en ziet het cadeau van haar moeder. Keurig ingepakt. Thalia maakt het open: een verzameling Texelse verhalen. Ze zucht. De toilet wordt doorgetrokken. Thalia legt snel het boek in een dressoir, maar ziet dan een DONKERBLAUWE DEUR in de gang.

THALIA
Zijn we hier al geweest?

HEIN
Nee maar daar wil je ook niet
zijn. Heeft een keer onder water
gestaan en zit helemaal onder de
schimmel, moet ik nog weghalen.

Hein blijft niet hangen bij de deur en wilt direct door.

THALIA
Toch niet Mr. Perfect?

HEIN
Perfectie bestaat niet.

4 INT/EXT – Hoeve ’t Labbere End – Dag/Nacht

In een langere MONTAGE zien we hoe Thalia en Hein hun leven leiden. Hij gaat doordeweeks vissen, zij werkt aan haar boek over stress in de zorg en in het weekeind zijn ze samen. Hein is een echte gentleman: neemt vis mee, kookt voor haar en zorgt voor het huis.

5 INT - Hoeve ’t Labbere End, keuken/gang – Dag

De nazomer heeft plaats gemaakt voor fiks herfstweer. Thalia komt natgeregend binnen en legt zuchtend de boodschappen op de keukentafel.

THALIA
Heinie! Ben je er?

Verkleumd loopt ze naar de trap en roept omhoog. Plots knalt de blauwe deur plots open. Hein, bezweet, nattig haar, doek op zijn schouder, komt uit de kamer en doet haastig de deur weer dicht en op slot. Geagiteerd kijkt hij naar Thalia.

HEIN
Schreeuw niet zo.

THALIA
Oh sorry schat…
(probeert lichtvoetig)
ik wist niet dat je in de ‘schimmelkamer’ was.

HEIN
(milder)
Hoezo schimmelkamer? Nee, ‘opknapkamer’: een projectje voor mezelf, is dat ok?

THALIA
Oh tuurlijk, nee dan had ik het verkeerd begrepen denk ik… sorry…

HEIN
(speels)
Waar was je eigenlijk? Je nam ook niet op. Toch jammer als je er niet bent als ik een paar dagen weg ben.

Thalia pakt haar telefoon erbij: 5 gemiste oproepen.

THALIA
Ohja, ik zie het nu, sorry. Ik wou je verassen met verse croissants, maar… ik was te laat… en toen was mijn broertje opeens bij de bakker, die *wéér* allemaal vragen had over…

HEIN
(onderbreekt)
Taaltje, ik zeg toch, laat mij dat gewoon doen, hoef je ook niemand tegen te…

RING RING! Thalia's telefoon, die ze nog vast heeft, gaat af. Het is haar moeder. Thalia zucht stilletjes maar neemt de oproep wel op. Als ze de telefoon naar haar oor brengt, pakt Hein de telefoon uit haar hand.

HEIN
Hallo, beste Imme… ja, ze voelt zich nu even niet zo goed… vandaar ja… niks ernstig… nee hoor dat is niet nodig… ja… zal ik doen… ok… tot ziens!

Thalia kijkt verbaasd. Hein stopt haar telefoon in zijn zak, kust Thalia op de wang en loopt de keuken in.

HEIN (O.S.)
Het heeft geen zin schat. Die druk van het ziekenhuis… laat ze maar.

Thalia loopt ook de kamer in, Hein staat bij de boodschappen terwijl hij een croissant soldaat maakt.

HEIN
Als ik niks vang, verhonger ik. En jij, jij hebt je rust nodig anders komt er niks van dat boek. Dat begrijpen zij niet.

THALIA
Nee, misschien ook niet…

HEIN
Ik haal de croissants weer de volgende keer.

6 INT - Hoeve 't Labbere End – Dag/Nacht

In een MONTAGE zien we hoe het herfstweer in hevigheid toeneemt. Hein is minder genegen en spendeert langere tijd in de blauwe kamer. Het huis lijkt ook meer af te takelen: kranen die niet helemaal dicht kunnen, ramen die altijd beslaan. Thalia hoort constant borrelend water Haar eetlust vermindert en heeft last van nachtmerries.

Thalia staat alleen in een mistig weiland. In de verte staat een vrouw, met haar rug naar haar toe. Thalia loopt naar haar toe en voelt water onder haar voeten. De vrouw draait zich om, het is haar moeder, en loopt weg. Thalia wil volgen, maar zit vast. Ze roept, zonder geluid. Plots zakt ze dieper. Uit het water grijpen geschubde handen haar benen en trekken haar omlaag.

7 INT - Hoeve ’t Labbere End, woonkamer – Schemer

Thalia hoort Hein binnenkomen in de keuken maar blijft gehurkt, verkleumd met d’r knieën omhoog in de fauteuil.

HEIN
Wat doe je daar in het donker?

THALIA
Hoor je dat… dat geborrel?

HEIN
Thalia, Je hebt weer mijn vis
niet gegeten…
Daarom hoor je dingen.

Thalia staat opeens op, wankel, loopt naar de buitendeur.

THALIA
Misschien helpt frisse lucht.

Ze rammelt aan de deur: op slot. Door het snelle opstaan en haar panisch bewegen verliest ze haar balans, vangt zich op aan de tafel waardoor het zeemeerminbeeldje valt.

HEIN
Buiten is het niet veili…
Verdomme, Thalia!

THALIA
Oh nee, sorry sorry, ik… het…

Thalia snelt naar Hein die het beeldje inspecteert, maar hij duwt haar ruw weg.

HEIN
Ga maar naar bed, uitrusten…

Knikkend wankelt Thalia ijl naar de slaapkamer.

HEIN (O.S.)
En eet nog wat van mijn vis!

8 INT. Hoeve ’t Labbere End – Nacht

Thalia wordt wakker in een donkere slaapkamer. Daas komt ze omhoog en merkt dat de kamer geen ramen meer heeft. Stilte. Dan: een DOFFE KLAP ergens in het huis.

Ze gluurt de gang in. Bevreemdend donker. Ze hoort een laag, PULSEREND GELUID uit de blauwe kamer komen.

THALIA
Hein? Hein?!
(verontrust)
Sorry als ik… als…
Hein?!

Geen antwoord. Ze probeert de deur, maar iets blokkeert het. Dan HOORT ze Heins stem, VERVOMD, uit de kamer.

HEIN (O.S.)
Thalia… nog niet… rust nog even uit… net als ik… ik kom zo bij je… Thalia… het is al goed…

Thalia deinst terug. Dan, als ze iets wil zeggen, klinkt er nog een DOFFE KNAL en DIK DONKER VOCHT sijpelt onder de deur. In paniek rent ze naar de slaapkamer. Ze ademt zwaar, lijkt naar lucht te happen, haar balans hapert en ze knalt tegen een dressoir en valt op de grond. De wereld draait. Als ze bijkomt ziet ze het boek wat ze van haar moeder had gekregen. Thalia had er niet meer naar omgekeken en nu ligt het - samen met de dressoir waar het in lag – half open op de grond.

Als ze het pakt valt er een handgeschreven Texels gedicht van haar moeder uit. Ze leest eerst zacht, dan hardop. De paniek zakt. Tegen het eind van het gedicht zit haar moeder naast haar, op de grond tegen de muur, en houdt ze Thalia’s hand vast terwijl ze Thalia aanspreekt.

IMME
Dus Thalia, mien hartlappie
Kom toch os de duuvel na huus
Jee bent puur aars as mee,mar ik
ben op jow toch zo gróós as puus

Tranen rollen over Thalia’s wangen maar ze moet ook glimlachen om het Texels. Ze pakt haar telefoon om haar moeder te bellen: geen bereik. Opeens valt er een DRUPPEL WATER op haar telefoon. Uit het hele plafond stroomt en drupt water naar beneden. Thalia staat geagiteerd op. Dan merkt ze dat de kranen in de keuken en toilet volledig

open staan. Ze probeert ze dicht te draaien maar het heeft geen zin. BONS: Weer een knal, nu als een plons.

Haar angst slaat om in woede. Ze wilt weg! Ze rent naar de voordeur: op slot. Gefrustreerd draait ze zich om.

THALIA
Hein! Doe die kutdeur open!

Thalia's blik valt op het bronzen zeemeerminnenbeeldje. Ze pakt het op, loopt naar de voordeur en ramt op het slot.

In de achtergrond staat de blauwe deur op een kier, waar langzaam – terwijl Thalia bezig is - een donker figuur naar buiten kruipt. Pas wanneer de figuur tegen het omgevallen dressoir botst, schrikt Thalia op.
Het is Hein — misvormd tot een slijmerig waterwezen. De transformatie is niet af. Hij is traag. Wankel. Maar zijn ogen zijn fel.

Een fractie verstijft Thalia. BAM! Ze slaat opnieuw. Harder. Sneller. Het slot geeft niet mee, maar er ontstaat een opening.

HEIN
Thalia… jij *hoort* bij mij…
…en jij… gaat… *NIET WEG*!

Hein strompelt dichterbij, reikt naar haar. Thalia beukt tegen de deur, valt half naar buiten en zit vast

Buiten omsluit een diepe duisternis de hoeve. Ze wurmt zich los maar een schubbige arm grijpt haar bij de enkel. Hein breekt verder door de deur, afgrijselijk kermend en woest. Thalia slingert het beeld met beide handen in zijn gezicht. Met een kreet laat hij los, waarna ze opstaat en de duisternis in rent.

9 EXT. Kolk op Texel – Dag

Thalia opent haar ogen onderwater. In paniek hapt ze naar adem en kijkt naar boven. Daar ziet ze iemand aan de rand van het water staan, zoekend. De persoon, een vrouw (haar moeder?) lijkt Thalia dan opeens te zien, leunt naar beneden en steekt haar hand richting het water…

CUT TO: BLACK

THE END